

Egyetem

A SZEVEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Beszélgetés Sabin professzorral

(2. oldal)

Új szakszervezeti klub

(3. oldal)

Az ifjúsági mozgalom 60 éve

(5. oldal)

A Forradalom jubileumán

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója alkalmából felsőoktatási intézményeink számos rendezvényen: ünnepi tanácsuléseken, jubileumi nagygyűléseken, kiállításokon, irodalmi esteken, ünnepélyeken emlékeztek meg november 7-ről.

Megemlékezések

A hatvanadik évforduló tiszteletére Téma- és tervkapcsolataink a Szovjetunióval címmel rendezett kiállítást a Gyógyszerésztudományi Kar. A tárlatot — amelyen a városi pártbizottság, az egyetem állami-, párt- és tömegszervezeti képviselői is megjelentek — dr. Kedvessy György dékán nyitotta meg. A kar és a szovjet társintézetek közötti kapcsolatokat tükörző kiállítást két hétig tekinthették meg az érdeklődők.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Történettudományi Tanszéke és a negyedéves történelem szakos tanárjelöltek KISZ-alapszervezete október 29-én tartotta meg ünnepi megemlékezését. A diákköri felolvasó ülés program-sorozatában délelőtt előadások hangzottak el a Nagy Októberi eszméről és nemzetközi hatásáról, az esti órákban pedig korabeli dokumentumok, irodalmi alkotások, filmek alapján összeállított dokumentumműsort tekinthettek meg az érdeklődők.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Orosz Nyelv és Irodalom Tanszéke, MSZBT-tagsoportja és az Orosz Nyelv és Irodalom Tanárok Nemzetközi Szövetsége (MAPRJAL) Csongrád megyei tagozata tudományos felolvasó ülést rendezett október 31-én. A megemlékezésen dr. Fenyvesi István tanszékvezető, főiskolai docens. A szovjet irodalom internacionalista jellege, valamint Korcsic Mihail Alekszandrovics kandidátus, főiskolai docens A kotorij kötőszó mondattani funkciója címmel tartott előadást.

Ünnepségek

November 3-án, a Szabadság Filmszínházban került sor a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola november 7-i emlékünnepségére. A díszülésem részt vettek a főiskola oktatói, hallgatói, valamint a meghívott vendégek között Szeged városi állami- és pártvezetői. Dr. Nagy Antal főigazgató-helyettes megnyitóját követően dr. Kókúti Lajos, az MSZMP főiskolai bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet, melyben méltatta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentőségét, napjainkra is érvényes hatását. Az ünnepség záróakkordjaként a főiskola irodalmi színpadának és vegyeskarának műsorát hallgatták meg a jelenlevők.

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen is november 3-án került sor a november 7-i ünnepi tanácsulésre a központi épület Dugonics téri aulájában. Az ünnepségen az orvosegyetem vezetői, tanárai, dolgozói, az egészségügyi minisztérium képviselői, valamint a megye állami- és pártvezetői vettek részt. A SZOTE Tanácsa nevében dr. László Ferenc egyetemi tanár, az egyetem MSZMP bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom eseményeiről, jelentőségéről dr. Petri Gábor rektor beszélt. Az ünnepség végén kitüntetések adtak át.

Ugyancsak november 3-án emlékeztek meg a Forradalom jubileumáról a József Attila Tudományegyetem karainak KISZ-szervezetei. Az ünnepségeken nagy sikerrel mutatta be a NOSZF 60. évfordulója tiszteletére összeállít

tott ünnepi műsorát az Egyetemi Színpad.

Az MSZMP József Attila Tudományegyetemi Bizottsága az évforduló alkalmából november 4-én rendezett ünnepséget. Az aulában egybegyűlteket dr. Székely Sándor, az egyetemi pártbizottság titkára köszöntötte, megnyitó szavai után pedig dr. Csatári Dániel tanszékvezető, egyetemi tanár méltatta ünnepi beszédében a Nagy Októberi Szocialista Forradalom világtörténelmi jelentőségét. Az ünnepi műsorban közreműködött a JATE Enekkara és Jachinek Rüdolf, színművész.

Új létesítmények

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen november 3-án a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának tiszteletére új létesítményeket avattak. Délelőtt kilenc órakor került sor a Vértranszfúziós Állomás átadására, amelyen megyei és városi vezetők, egyetemi tanárok és dolgozók jelentek meg.

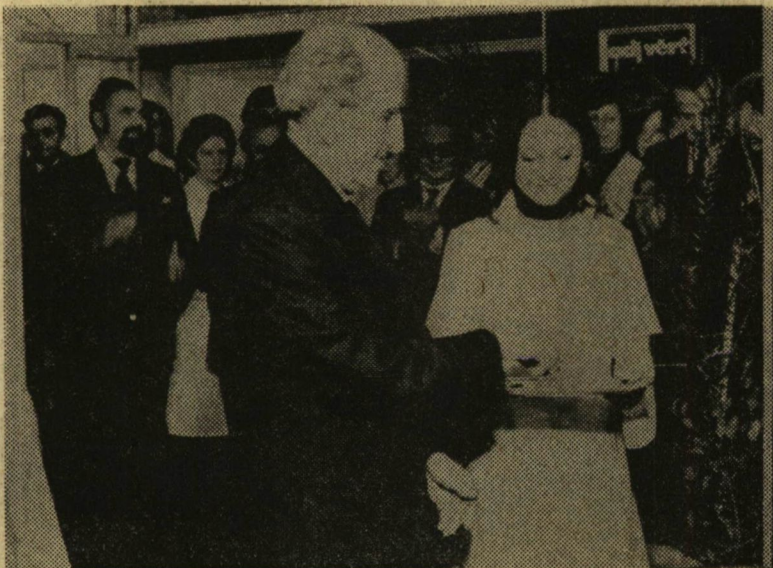
Dr. Gál György egyetemi tanár, a Vértranszfúziós Állomás igazgatója ünnepélyes megnyitójában elmondta, hogy az új intézmény három jelentős társadalmi igényt elégít ki. Biztosítja Szeged és az egyetem vérellátását, koordinálja a regionális vérellátási rendszert. Míg 1953-ban csak 300 liter vért voltak képesek felvenni, 1978-tól már 6 ezer liter tudnak, s ezen kívül 3 ezer liter máshonnan érkező vért dolgoznak fel. Az új létesítmény a véradók megbecsülését is kifejezi, mind építészeti stílusával, mind a kényelmes fogadó-helyiségekkel. Harmadsorban a véradó állomás a dolgozóknak jó munkakörülményeket biztosít, és lehetőséget nyújt a növekvő feladatok ellátására.

A Vértranszfúziós Állomást dr.

torhelyettes üdvözölte, majd dr. Tandori Károly akadémikus, a Természettudományi Kar dékánja mondott avatóbeszédet. Szólt az oktatástechnikának a modern pedagógiában és az egyetemi oktatásban való jelentőségéről, az új létesítménynek a leendő tanárok korszerű képzésében betöltendő szerepéről. Hangsúlyozta, hogy a mintegy egymillió kétszáz ezer forintos beruházással létesített laboratórium jelentős előrelépés az egyetemi képzésben, amellyel lehetővé válik a tanárjelöltek számára az oktatástechnika elméleti alapjainak és gyakorlati alkalmazásának elsajátítása. A korszerű audio-vizuális eszközökkel — magnetofonokkal, lemezjátszókkal, film- és írásvetítőkkel, zárláncú televízióval — felszerelt új laboratóriumhoz az órák megfigyelésére, az anyagok rögzítésére és tárolására alkalmas technikai helyiség tartozik, a gyakorló iskola földszintjén pedig lehetőség nyílik arra is, hogy minden tanárszakos hallgató megtanulhassa a gépek, eszközök kezelését.

November 4-én délután a József Attila Tudományegyetem 6 ezer adagos előkészítő és ezer adagos befejező konyháját, valamint éttermét avatták. Dr. Rácz János oktatási rektorhelyettes avató beszédében elmondta, hogy az új menza építését 1971-ben határozták el. A terveket a Szegedi Tervező Vállalat készítette el, a DÉLEP pedig 1973-ban kezdte meg az építést. 1977. április 30-án volt az új létesítmény műszaki átadása, majd 1977. szeptember 10-én birtokukba vehették a hallgatók.

Az újszegedi konyha és étterem 2027 négyzetméter alapterületen fekszik, az építkezés összköltsége 27 464 449 forint volt. Az üzemeltető az Alföldi Vendéglátóipari Vállalat. Az új menza átadása jelentős előrelépés a hallgatói ét-

Dr. Simonovics István átadja az új véradó állomást

Simonovics István egyetemi tanár, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet főigazgatója adta át rendeltetésének.

Egy órával később avatták az Orvosi Biológiai Intézet harmadik emeletén kialakított Központi Kutató Laboratóriumot. Dr. Kása Péter egyetemi tanár, a központi laboratórium vezetője elmondta, hogy az új létesítmény zavarmentes feltételeket biztosít a kutatási munkához, a kutatási erőket koncentrálna. A laboratórium átalakítása és felszerelése körülbelül 10 millió forintba került.

Oktatástechnológiai Laboratórium avatására került sor november 3-án délelőtt a József Attila Tudományegyetemen. A Ságvári Gyakorló Általános Iskola épületében az ünnepségen megjelenteket dr. Rácz János oktatási rek-

keztesés javításának, korszerűsítésének terén. Hamarosan sor kerül egy másik komplexum felépítésére is a Liliom utcában, amely közös beruházás lesz a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolával.

Tudományos ülés

A Szegedi Orvostudományi Egyetem a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére november 3-án délután ünnepi tudományos ülést rendezett a Szemészeti Klinika előadóterében. Az előki megnyitóját dr. Bárány Ferenc adjunktus, a Marxizmus-Leninizmus Intézet megbízott vezetője a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása hazánk társadalmi erőire címmel tartott elő-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Göcsey József plakátterve

ÜNNEPÜNK

Egy héttel ezelőtt ünnepeltük a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulóját. Eppen hat évtizede annak, hogy a Föld egyik hatalmas országában a proletariátus magához ragadta a hatalmat.

A jubileum alkalmából munkaverseny-vállalások, kiállítások, műsoros estek, ünnepségek, tudományos ülések, nagygyűlések és különböző megemlékezések sora követte egymást. A rendezvényeken elhangzott ünnepi beszédek, szónoklatok, külföldi és hazai lapokban megjelent nyilatkozatok, a ma emberének is élményt nyújtó visszaemlékezések szólnak arról, hogy valójában mit is jelentett az akkori történelmi érában 1917. október 25., azaz november 7.; arról, hogy mit jelent ma számunkra, de a Földön élő valamennyi haladó gondolkodású és érzelmű ember számára ez a nevezetes dátum.

Hogy mit jelentett valójában a hat évtized előtti nap? Nos, úgy gondolom, a tényeket, melyek a történelmet, s vele együtt az egész emberiséget formáltak, alakították, — akár apáink-anyáink vagy nagyszüleink elbeszéléseiből, akár a tankönyvekből —, ismerjük. Azokat a tényeket, amelyeket nem árt most röviden emlékeztünkbe idézni. E napon az orosz munkásság a parasztsággal együtt, Lenin vezetésével véget vetett a burzsoázia uralmának, s átvette az ország irányítását. Végérvényesen győzött a szocialista forradalom. Kiindulópontja lett egy — napjainkig — hatvan éven át tartó törvényszerű folyamatnak, amely világméretűvé szélesítette a forradalmi mozgalmat. A történelem további menetében a faszizmus erői felett aratott diadal, a második világháborút követően a gyarmati birodalom felbomlása, a szocialista világszisztem létrejötte, a Szovjetunió és a szocialista világ országainak gazdasági, politikai, valamint kulturális életben elért eredményei, sikerei — mind-mind a Nagy Október és

eszméinek nemzetközi hatásait bizonyítják.

Mindent jelentette akkor és hat évtizeden át ez a történelmi nap.

S hogy mit jelent ma? A mai emberek, azok számára, akiknek ez már a múlt, a történelem?

Tulajdonképpen már szeptember óta foglalkoztat a gondolat, a válasz azon a napon fogalmazódott meg bennem, amikor egyik felsőoktatási intézményünk — nagygyűlés keretében — tartotta jubileumi megemlékezését. A filmszínház megtelt fiatalokkal — főiskolásokkal. Szép számban közülük mellőzték a hagyományos diákköltönyt, a farmerszerelést; s néhányuk még nyakkendőt is kötött az alkalomhoz illően. Nem nagy dologról volt szó, csupán egy intelligens gesztusról — minden kötelezés nélkül. A kívülálló is meggyőződhetett róla: az ünnepélyen jelenlevőknek — húsz-húszonkét éveseknek — nem csupán egy pirosbetűs nap a többi közül november 7. Sokkal több annál! Élményanyag híján is érzelmileg s értelmileg azonosultak az ünnepi beszédben, a szavatokban és énekszámokban hallott gondolatokkal. Az arcok sokkal inkább arról árulkodtak, mintsem pusztán illembeli formulák betartásáról, köteleességszerű udvariasságról. Ugyancsak jó érzés volt látni az egyetemisták, középiskolások, kisdiákok és dolgozó fiatalok esti közös fátylós felvonulását.

Amit számunkra, az ifjúságnak jelent Nagy Október, azt cselekedeteikkel most is bizonyították. Bizonyították egyben azt is, hogy érettekké váltak, alkalmasak a jövő formálására — november 7. eszméinek szellemében.

S ez így van rendjén!

A Forradalom jubileumán

(Folytatás az 1. oldalról.)

adást. Ezt követően dr. Szekeres László egyetemi tanár, tudományos rektorhelyettes a SZOTE tudományos munkáját értékelte, különös tekintettel az utolsó évtizedre. Elmondta, hogy az orvosegyetem tudományos életében maradéktalanul érvényesülnek a tudománypolitikai irányelvek, a kutató munka koncentrációja a cél, a meglévő bázis maximális kihasználásával. A SZOTE számítóközpontja csaknem egyedülálló az országban, s központi feladatokat is képes ellátni. A Központi Izotóp Laboratórium rövid idő alatt nemzetközi hírnévre tett szert. Az idő rövidsége miatt az előadó

Katona Péternek, a JATE docensének.

A Miniszttertanács a Magyar Népköztársasági Sportéremem arany fokozata kitüntetésben részesítette dr. Nagy Lajost, a JATE tanszékvezető egyetemi tanárát, a SZEOL AK elnökét.

Az egészségügyi miniszter az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetéssel jutalmazta orvostudományi egyetemünkön dr. Gellert Albertné, dr. Gosztonyi Lászlóné, Nádor Józsefné, dr. Petkó Emát, Pósa Dezsőné és Szikora Pált.

A KISZ Központi Bizottsága KISZ Erdeméremet adományozott dr. Gáspár Lászlónak (SZOTE). Kiváló Ifjúsági Vezető kitüntetés-

KÖZÖS ÉRTÉKELÉS

Október 18-án az MTA szegedi székházában került sor a második orvosegyetemi évfolyam oktatási-nevelési értekezletére, amelyet dr. Guba Ferenc, az Általános Orvostudományi Kar dékánja nyitott meg.

Az ülésen az alapszervezeti KISZ-titkárok ismertették a hallgatósággal az elmúlt év eredményeit, tapasztalatait, majd beszéltek az évfolyam előtt álló feladatokról is. A KISZ-vezetők szavaiából kiderült, hogy az elmúlt időszakban a politikai munka továbbfejlesztése, a tanulmányi fegyelem, valamint a kulturális- és sportmunka terén mutatkoztak hiányosságok, gondok. E problémák megoldásához a KISZ-vezetők lelkesebb munkára kérték a tagságot.

Ezt követően az intézetek és tanszékek számoltak be az 1976/77. tanév munkájáról, részletezve a csoportok és egyének eredményeit. Külön kiemelték a kiscsoportos foglalkozások jelentőségét, valamint a folyamatos tanulás és számonkérés fontosságát. A Fizika Intézet képviselője gyakorlati jegy bevezetését javasolta. Felvetődött továbbá a Szemészeti Klinika tantermében előforduló technikai hiányosságok kiküszöbölésének lehetősége, a vizsgarend szigorúbb betartásának szükségessége, valamint az előadásokról való hiányzások megszüntetése. A hallgatókat önmagukkal szemben kell igényességre nevelni — hangsúlyozták többen a felszólalók közül.

Élénk vita alakult ki a tudományos diákköri munkáról: a hallgatók elsősorban a részletes tájékoztatást, az írásos témák kiadását hiányolták.

Az értekezleten szó volt többek között arról is, hogy a kollégiumokban továbbfejlesztik — főként az elsőéveseknél — azt a gyakorlatot, mely szerint az intézeti oktatók módszertani tanácsokkal, útmutatásokkal látják el a hallgatókat az egyes tantárgyak elsajátításában. A problémák, kérések, tervek és javaslatok egymást váltva hangzottak el, s a legtöbbre azonnali és egyetemes válasz érkezett. Végezetül dr. Mész Imre adjunktus foglalta össze a hallgatókat, s további jó munkát kívánt a második évfolyamnak.

ARANY-ANDREA

Belépés: egyetemistáknak is!

Akinek könyvtári könyvekre van szüksége — márpedig melyik egyetemistának nincs? — máris a Somogyi, vagy a Dugonics téri központi könyvtár felé veszi az útját. Kevesen tudják, hogy van egy harmadik is, méghozzá a belváros kellős közepén, mindenhez közel: tavaly ősszel kezdte meg működését a Somogyi-könyvtár ifjúsági könyvtára, a „nagy” Somogyi tőzsomzédságában, a Múzeummal szemben (Tanácsköztársaság útja 2.). „Profilja” elsősorban irodalomtörténeti, szépirodalmi és művészeti jellegű: olykor szinte váratlanul „kincsekre” bukkanhat itt a böngészgető, melyek pillanatnyilag esetleg sem az egyik, sem a másik „nagy” könyvtárban nem találhatók meg.

A kölcsönzésen és a zenehallgatáson kívül másféle funkciót is betölt a könyvtár: jelenleg például Ember és zene címmel tartanak előadásorozatot a zene egyes korszakairól. S különösen ajánlatos és hasznos tudni, hogy szegedi helytörténeti előadásorozat kezdődött október 6-tól, melynek keretében a város történelmének különböző korszakairól kaphatnak képet az érdeklődők. Eddig dr. Trogmayer Ottó, a Móra Ferenc Múzeum igazgatója Szeged öskoráról és a honfoglalásról, dr. Kris-

tó Gyula, a JATE Bölcsészettudományi Karának docense az Arpad-kori városról és környékéről, Tóth Béla író, a Somogyi-könyvtár igazgatója pedig a török uralom időszakáról tartott előadást. Legközelebb november 17-én dr. Rakos István, a Bölcsészettudományi Kar adjunktusa a XVII—XVIII. századi Szegeddel ismert meg. A további program — mindig este 6 órai kezdettel —: december 1-én a XIX. századi város története, dr. Nagy István docensnek, a JGYTF Történelmi Tanszéke vezetőjének tolmácsolásában; december 15-én pedig a felszabadulás utáni korszakról, Szeged fejlődéséről Péter László, a Somogyi könyvtár tudományos munkatársán beszél majd. Ennek kapcsán — külön és megkülönböztetve — tájékoztatót a készülő új Szegedmonográfia munkálatairól, s így a mai Szegedről is.

S főleg azok se' bankódhassanak, akik az eddigiekről „lemaradtak”, vagy csak később kapcsolódtak be: jövőre, a második felétől a sorozat folytatódik — kultúrtörténeti köntösben.

Meghívott vendégek a Központi Kutató Laboratórium könyvtárában

a tudományos eredményeket nem részletezte, de utalt arra, hogy mindezek megvalósítását a forradalom győzelme tette lehetővé.

Az ünnepi tudományos ülés dr. Petri Gábor rektor szavaival zárult.

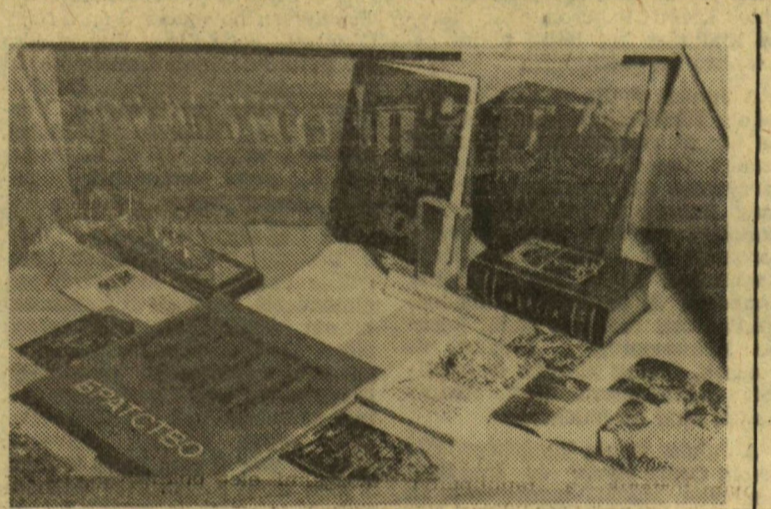
Kitüntetések

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója alkalmából a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa eredményes munkássága elismeréseként a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetés adományozta dr. Duró Lajosnak, a JATE tanszékvezető docensének, dr. Gál Györgynek, a SZOTE egyetemi tanárának és dr.

ben részesült Bódi Ágnes (JATE), Dobos Katalin (JGYTF), Papp István (JATE) és Zákány József (SZOTE). Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott dr. Facskó Andrea (SZOTE) és Hajdu Attila (JATE). A KISZ KB díszérő oklevéllel jutalmazta Nemes Nagy Antalt (JGYTF) és Török Juliannát (SZOTE).

Kiváló Úttörővezető kitüntetésben részesült dr. Szörényi Józsefné.

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság Elnöksége aranykoszorús jelvénnel tüntette ki dr. Szendrői Jánost, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZBT fagocportjának elnökét.

A századik évfordulóra kiadott dokumentumokból

Október 17-én a Szegedi Orvostudományi Egyetem vendége volt: a világhírű amerikai professzor, Albert Bruce Sabin. A neves tudós, a gyermekparalízis elleni Sabin-cseppek feltalálója, újabban a rákkutatással foglalkozik. Munkájáról a Szemészeti Klinika előadótermében a Tumoros megbetegedések kórokozója és immunológiája címmel számolt be előadás keretében.

Neve számomra különösen kedves. Elsős, vagy második lehettem, nagy félelemmel már túl néhány kötelező óltsón. Mág érzem a gyomrom összehúzóását, amikor nyílt az ajtó és az ősz hajú, fehérköpenyes védőnő belépett. „Oltás lesz — oltás! Máris süttögték körös-körül. Egyszer aztán új változat kezdett terjedni — persze, a felnőttek terjesztették. Nem kell félni az injekcióstűtől, valami cseppeket kapunk, kockacukorral. Persze, nem hittük el. Később mégis így történt: első eset volt, igazi kellemes csalódás, hogy a felnőttek kötelező nyugtatásai igaznak bizonyultak. Akkor gondoltam át először komolyan, talán mégis lehet abban valami, amit bácsik-nénik nekünk, gyerekeknek mondanak-ígérgetnek.

Gyorsan megtanultuk az új, kedvesen-kellemesen fájdalommentes gyógyszer nevét: Sabin-cseppek. Hogy mitől mentettek meg bennünket, azt utcai sétánkon anyáink mutatták meg: a tolokocsiban ülő-levő, szerencsétlen bűnülakat, minden betegség egyik legszörnyűbbikétől szenvedőket, akiket még nem menthetett meg az ember, akiről azt a bizonyos kockacukros injekció-pótlót elnevezték. Egy kicsit neki is köszönhetem, hogy most kezembem ez a toll úgy szánthatja a papírt, ahogy én akarom,

Vendégünk volt Sabin professzor

hogy léphetek, mozoghatok — hogy élni tudom az életet, ami megadatott.

Most itt ül mellettem. Törékenynek látszó, galambosz öregúr, Einsteinre emlékeztet. Mesélik, mire most Magyarországra érkezett, levél várta. Négygyer-

meköszönni amit tett, — mégis, vegyen rajta valamit, ami a megemelt magyar gyerekekre emlékeztet. Sem a levelet, sem a pénzt visszaküldeni nem lehetett, névtelenül érkezett. Mit érezhet az az ember, aki ilyen levelet kap?

szélt, fűgén járt fel-alá, mosolygott.

— Húsz éve már, hogy a Sabin-cseppeket alkalmazni kezdték. Mik az elmúlt két évtized tapasztalatai, megközelítőleg hány gyermek részesül a „kockacukor-kürában”?

— Hát pontos számot nem tudok, de egymilliárdnál is több lehet már. Európából sikerült teljesen száműzni a járványos gyermekbénulást, de különösen a harmadik világ egyes országaiban még jócskán előfordul. Főleg ott, ahol a szegénység, a rossz élemezés erre külön táptalajt is nyújt. Ahol lehet, öt éves koruktól évente kétszer kezelik a gyerekeket.

Sabin professzor igen jól tájékozott találmányának különféle alkalmazási területeiről, hiszen az ENSZ egészségügyi szervezete, a WHO a Sabin-cseppek előírászerű alkalmazását ellenőrző bizottságának vezetője. Hozzánk is Genfből érkezett, ahol éppen erről tárgyalt. Am idejéből — másra is futja.

— Úgy tudjuk, újabban rákkutatással foglalkozik...

— Nem! Nem megfelelő a kifejezés. Nem dolgozom laboratóriumban, nem folytatok kísérleteket a rákkal kapcsolatban. Az utóbbi három évben igyekeztem összegyűjteni azokat a munkákat, amelyek a rák kialakulásával foglalkoztak. Análizálom ezeket, hogy szintézist végezhessenek: hogy segíthessenek abban, mely irányban fejlődjenek tovább a rákkutatás.

Most azt a folyamatot vizsgálom, amelynek következménye az egészséges sejt rákossá válása.

— A közelmúltban neves rákkutatókat kérdeztek meg: véleménye szerint elképzelhető-e öt éven belül a rák kórokozójának megtalálása. Valamennyien nemleges választ adtak...

— Így igaz. Viszont országonként más és más rákfélések terjednek el. Ez a tény arra enged következtetni, hogy a rák kifejlődése igen szoros, az eddigi feltételezéseknél is szorosabb összefüggésben van az életmóddal. Főleg a dohányzásra gondolok. A fő feladat tehát nemcsak az, hogy a már kifejlődött rákot gyógyítsuk, hanem ellenkezőleg: minden esz-közrel álljunk útját kialakulásának. Persze a rákos megbetegedések gyakran az ember szokásrendszertől függetlenül is kialakulnak. A kutatások ma éppen arra irányulnak, hogy már születése pillanatában el tudjuk kapni a betegséget, megakadályozzuk a rákos sejtek elburjánzását. Nagyon sokan dolgoznak ezen, ez az én feladatom is.

Igen, most ez Sabin professzor feladata. Az előzőt elvégezve, végrehajtását utólag kontrollálva az újabb munka felé fordul. Az emberiség jelenlegi egyik legnagyobb ellensége elé lép ezüstös hajával, törékeny természetével. Míg pillanatnyi feladatát végezte — előadását tartotta, egy szobrász domborműbe véste éles tudós-profilját, amit az előadás végén átadott neki. A faragványon vonásai mélyek, szemé a messzibe kímélő. A feladatra, feladatára ügyel. Valószínűleg a legnagyobbra, amit ember most végezhet.

DOMONKOS LÁSZLÓ

Sabin professzor előadás közben a szemklinikán

mekes anya írta: sohasem felejt el, mit köszönhet neki. Venni szeretett volna a tudósak valamit, de nem tudta, mit is szeretne. Így hát ha meg nem sértil, ezt küldene — ezer forint volt a borítékban — tudja, nagyon jól tudja, milliószer ennyivel sem lehetne

Albert Bruce Sabin, a dél-karoliniai egyetem professzora ma 71 éves. Harmadszor jár Magyarországon, Szegedre 17 év után látogatott el ismét, a SZOTE Mikrobiológiai Intézetének meghívására. Figyeltem előadása közben: nyugodt, szinte zengő hangon be-